A°. 1841. N°. 142.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

DONDERDAG 22 JULI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

De laatste berigten uit Konstantinopel in den *Oester. Beobachter* van 30 junij melden: » Heden zijn de drie patriarchen en de grootrabbijn bij de Porte verscheuen, waar hun de minister van buitenlandsche zaken, *Rifaat*-pacha, exemplaren overhandigde van den firmau aan den ferik *Tayar*-pacha (nieuw benoemde gouverneur van Jerusalem) gerigt ter bescherming der vier eeredienstes. *Rifaat*-pacha hield bij deze gelegenheid eene gepaste aanspraak, waarin hij de grondbeginselen der regering en de welwillende bedoelingen des sultans ten aanzien zijner niet Mahomedaansche onderdanen ontwikkelde. Vervolgens werden de genoemde drie prelaten en de grootrabbijn, die zich in volle statie-kleeding bevonden, naar den grootvizier geleid, welke hun dezelfde verzekeringen der grootheerlijke welwillendheid herhaalde.

ITALIE.

Milaan, *9 juli.* De dochter van den beroemden *Beccaria*, die tevens de moeder was van den niet minder beroemden *Alessandro Manzoni*, is hier eergisteren nacht overleden. (*Pr. St. Z.*)

ZWITSERLAND.

Bern, *9 juli.* Heden werd, na voleindigde omvraag, het voorstel van Zurich door den landdag met 13 geheele en twee halve stemmen als besluit aangenomen. Het besluit strekt: dat overeenkomstig het bondsbesluit van 2 april het kanton Zurich zal worden opgeëischt om hetzelve onverwijld naar te komen en nog in den loop der maand juli den landdag berigt te geven nopens de getroffen maatregelen. (*Pr. St. Z.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, *12 juli.* Z. D. de vorst van *Metternich* is min of meer ongesteld, waardoor hij verhinderd is geworden zijne familie die reeds naar Boheme vooruitgegaan was, te volgen. (*Köln. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, *18 juli.* De heer *O'Connell* is er in geslaagd, om zich ook te Cork, in Ierland, als lid van het parlement te doen benoemen, en is derhalve op twee plaatsen als zoodanig verkozen. Van de 16 benoemingen, die nog in Ierland moeten gedaan worden, zullen waarschijnlijk 10 in den zin der Iersche, of ministeriële partij uitvallen. — Onder de hoofden der laatstgenoemde partij, die bij de verkiezingen het onderspit hebben gedolven, behooren lord *Morpeth*, de heer *E. J. Stanley* en ook de bekende *J. Hume*. Deze allen bevinden zich thans te Dublin, ten einde zich, zoo mogelijk, door den invloed van den heer *O'Connell*, nog op de eene of andere plaats in Ierland te doen verkiezen.

FRANKRIJK.

Parijs, *17 juli.* Men heeft de tijding ontvangen, dat het tractaat der mogendheden, Frankrijk daaronder begrepen, ten aanzien der Oostersche aangelegenheden, dezer dagen te Londen is geteekend. — De sultan heeft zich daarbij verbonden, om, zoo lang de verhevene Porte *in vrede verblijft*, den Bosporus en de Dardanellen voor de oorlogschepen der vreemde natiën te sluiten. — Uit Alexandrië wordt gemeld, van den 26sten, dat een der zoons van den onder-koning zich naar Konstantinopel zoude begeven, ten einde den sultan de hulde zijns vaders overtebrengen, benevens eenige gelden, te goeder rekening van de jaarlijksche schatting.

Parijs, *19 juli.* Het gouvernement heeft gisteren avond eene telegrafische depêche van Toulon, van daags te voren (17 juli) bekend gemaakt, houdende dat de openbare rust niet verder was gestoord geworden. De gewone post brengt ons geene berigten dan van den 16den aan. Uit de brieven van die dagteekening zien wij, dat de bevolking was bezadigd gebleven op het berigt der aankomst van den heer *Bocher*, prefect du Gers, die gezegd werd, benoemd te zijn om den heer *Mahul* te vervangen. De heer *Bocher* had echter nog geenerlei maatregel getroffen. Ongetwijfeld verbeidde hij de aankomst van den buitengewonen commissaris, wiens benoeming hem moest bekend zijn, ofschoon de naam van den heer *Maurice Duval* nog niet onder de bewoners van Toulouse was aangekondigd.

Het gouvernement heeft heden per telegraaf het berigt ontvangen, dat de heer *Maurice Duval* te Toulouse is aangekomen. Ter bourze verhaalde men, dat hij bij zijne aankomst met eenige teekenen van afkeuring door de ingezetenen was ontvangen.

BELGIE.

Brussel, *19 juli.* De provinciale raad van Oost-Vlaanderen heeft, met 26 tegen 22 stemmen, een voorstel van den heer *van Huffel*, ten behoeve van eene tol-vereeniging met Frankrijk, voorshands ter zijde gelegd.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, *20 juli.* Gisteren avond omstreeks 9 ure, stapten HH. MM. de koning en de koningin, benevens prinses *Sophia*, aan de Nieuwe Stads Herberg af en begaven zich terstond aan boord van het gereed liggend en fraai verlichte stoomjagt. Onderscheiden hooge civiele en militaire autoriteiten, welke HH. MM. bij derzelver aankomst hadden verwelkomd, werden door HH. MM. aan boord van het stoomjagt gedurende eenen geruimen tijd op de minzaamste wijze toegesproken; waarna het stoomjagt onder het gejuich der vergaderde menigte den steiger verliet om naar Harlingen te stevenen. — Z. K. H. prins *Alexander* is dezen ochtend ten 7 ure met de Harlinger stoomboot derwaarts vertrokken.

's Gravenhage, *19 juli.* Zijne Exc. de minister van financiën heeft, ter executie van art. 3 der wet van 27 december 1840 (*Staatsblad no* 79), bekend gemaakt, dat het gezamenlijk bedrag van de schatkist-biljetten, krachtens die wet uitgegeven, op den 1sten dezer, beliep eene somma van twee millioen guldens.

Z. Exc. de minister van financiën heeft ten gevolge van het door vele houders van schatkist-biljetten, daargesteld bij de wet van 27 december 1840 (*Staatsblad no* 79), te kennen gegeven verlangen, om de tegen 1°. augustus 1841 opgezegde stukken, op dien dag zonder verlies van rente, tegen nieuwe schatkist-biljetten te kunnen verwisselen, ter kennisse van de belanghebbenden gebragt:

1°. Dat de in Amsterdam opgezegde schatkist-biljetten niet bij de Nederlandsche bank, maar ten kantore van den agent van het ministerie van financiën te Amsterdam, jonkh. mr. *J. van Iddekinghe*, ter aflossing moeten worden aangeboden, zullende de betaling ter keuze van de houders geschieden in assignatiën op de Nederlandsche bank, of wel in onopgezegde schatkist-biljetten met bijvoeging van eene assignatie, als voren, voor het bedrag der rente.

2°. Dat voortaan de opzegging van schatkist-biljetten binnen Amsterdam zal plaats hebben ten kantore van den agent voornoemd.

3°. Dat eindelijk aan de houders van schatkist-biljetten de vergunning wordt gegeven, om bij de opzegging tevens te verklaren, dat zij, op den verschijndag, wederom schatkist-biljetten verlangen, in welk geval zij bij verdere uitgifte van dit papier de voorkeur zullen genieten.

Zwolle, *17 juli.* Heden is alhier met het beste gevolg, in tegenwoordigheid van Z. Exc. den gouverneur dezer provincie, de Ed. Achtb. burgemeester der stad en een groot aantal ingezetenen, van stapel geloopen, een kofschip, gebouwd door den scheepstimmerbaas *W. van Goor*, groot 70 à 80 last, zijnde het vierde, hetwelk hier voor rekening van de reeders der vaart op Hull gebouwd is. Hetzelve draagt den naam van *Thomas Ainsworth*, ter gedachtenis aan den verdienstelijken man, die hier in de provincie zoo veel nut heeft gesticht. Toen het schip vlot was, heesch men de vlag op, prijkende met zijn naam en beeld. Een der reeders deed eene aanspraak over de verpligting, die de Overijsselsche nijverheid aan dezen man heeft.

Tilburg, *19 juli.* Men verneemt thans met zekerheid, dat het 3de en 4de regiment ligte dragonders, en het 2de regiment lanciers, uitmakende de 2de brigade kavallerie, alsmede twee batterijen rijdende artillerie, tegen het einde dezer maand in de omstreken van Reijen, behoorende onder de gemeente Gilze, zullen bijeentrekken, ten einde gedurende de maand augustus, onder de bevelen van den generaal-majoor *Dumonceau*, in de groote manoeuvres te worden geoefend. De thans alhier gekantonneerde batterij zal aan die manoeuvres deel nemen, en na den afloop naar Amersfoort vertrekken; terwijl de andere batterij, welke uit Amersfoort komt, na den afloop dier manoeuvres, alhier zal worden gekantonneerd. Gedurende de maand augustus zal de generaal-majoor *Dumonceau* zich met zijn staf te Tilburg vestigen, en zal almede gedurende dien tijd alhier worden gekantonneerd het 2de regiment lanciers, terwijl het 3de regiment dragonders te Oosterhout en het 4de regiment te Dongen, en de beide batterijen te Reijen en Dorst zullen worden gekantonneerd.

Mengelwerk.

De Nederlandsche Koloniën en de Handelmaatschappij.

Uit een berigt van den baron BOIS-LE-COMTE *aan den minister van buitenlandsche zaken in Frankrijk.*

(*Slot van no. 137.*)

II. DE NEDERLANDSCHE HANDELMAATSCHAPPIJ.

» De Hollanders beroemen zich, op verschillende tijden aan de spits der Europische beweging te hebben gestaan en de groote denkbeelden te hebben aangewakkerd, welke door de andere volken aangenomen werden. Zoo waren zij het die het voorbeeld gaven van die handeldrijvende en souvereine maatschappijen tevens, welke, later door Frankrijk en Engeland nagevolgd, een tijd lang de Fransche volkplantingen in Indië staande hielden en het groote Britsch-Indische rijk vormden, hetwelk eindelijk alles verzwolg.

» Volgens het eerste ontwerp was de Maatschappij van Hollandsch Indië bloot commercieel, bepaald bij de vestiging van eenige factorijen, welke ten gevolge van verdragen met de inboorlingen, den handel aan zich trokken. Gedurende de 17de eeuw, als wanneer de Maatschappij deze sfeer niet te buiten ging, hoopte zij schatten op schatten: in 1693 had zij eene winst van 102,000,000 franken. Deze schatten verdwenen spoedig toen de Maatschappij te voorzien had in uitgaven van oorlogen, die noodwendig werden om haar gezag te bevestigen en verder uit te breiden. Op het laatst der 18de eeuw was er in de plaats van het verworven kapitaal eene schuld getreden van 252,000,000 franken, wier interessen 5,540,000 franken bedroegen.

» Voor alsteen oordeelde de Hollandsche regering dat

deze schepping haren tijd had vervuld: dát haar uitsluitend karakter en hare politische magt niet aan den stand van zaken en de bestaande denkbeelden beantwoordden; zij weigerde in 1795 het privilegie der Maatschappij te vernieuwen, nam hare schuld over, stelde zich in het bezit van het gebied en opende het voor den handel der Hollanders en vreemden, daarbij aan de eersten slechts sommige voordeelen verzekerende, bij het toltarief.

»Deze voordeelen bleken ontoereikend, en het overwigt hetwelk de Engelschen uit de meerderheid hunner kapitalen en hunner scheepvaart putteden, had hun de verzendingen naar de Nederlandsche Overzeesche bezittingen in handen gegeven. Een besluit van 29 maart 1819 verordende de oprigting eener algemeene Nederlandsche Handelmaatschappij, die, luidens de statuten tot den 31sten december 1849 bestaan moet.

»De houders van ten minste vier aandeelen (ieder van *f* 1000) maken de maatschappij uit en vormen er het wettig ligchaam van.

»Dit ligchaam verdeelt zich, naar gelang het zijne gelastigden te kiezen heeft of zelf de oefening zijner magt weder overneemt, in zes kies-kollegiën, of vereenigt zich in eene algemeene vergadering, die in de laatste jaren ongeveer 300 stemmende leden telde.

»Het kies-kollegie van Amsterdam en dat van Rotterdam benoemen onder de houders van ten minste zeven aandeelen, elk vier commissarissen; de kieskollegiën van Dordrecht, Leiden, Middelburg en 's Gravenhage elk eenen; de koning, in zijne eigenschap van bestuurder (*gérant*), benoemt den dertiende, die de vergadering der commissarissen presideert en permanent is, terwijl van de overigen jaarlijks een vierde uitvalt.

»De commissarissen maken met de drie directeurs den raad der Maatschappij uit.

»De eerste der drie directeuren is tevens president der directie, der algemeene vergadering en der Maatschappij; hij wordt door den koning zonder voordragt benoemd. De twee andere directeuren zijn voor de eerste maal insgelijks door den koning benoemd geworden; zoodra echter eene hunner plaatsen vacant wordt, biedt de raad den koning eene lijst van kandidaten aan, die uit de houders van meer dan 25 aandeelen gekozen zijn.

»De directie vormt de executive magt der Maatschappij, sluit contracten, koopen en verkoopen, bestuurt, ontvangt, bewaart, verdeelt de inkomsten, benoemt en ontslaat de beambten.

»De raad houdt ieder jaar eene zitting, die aanvangt den eersten maandag in mei; hij ontvangt van de directie de rekeningen en het overzigt der aangelegenheden, ontwerpt verordeningen en geeft instructiën die den koning voorgelegd moeten worden.

»De algemeene vergadering heeft niet op bepaalde tijden plaats; zij wordt, na bekomen verlof des konings, door den raad opgeroepen, wanneer de te nemen besluiten eene afwijking van de bestaande artikelen vorderen.

»De directeuren mogen geen openbaar ambt bekleeden noch bij eene industriële of commerciële onderneming betrokken zijn. Hunne aandeelen, gelijk ook die der commissarissen strekken tot waarborg en kunnen geconfiskeerd worden, zoodra de houders zich tegen de wetten der Maatschappij bezondigen.

»De directeuren en commissarissen krijgen bezoldiging, en wel de president 25,000 fr.; ieder der directeuren 17,000 fr. en buitendien $\frac{1}{2}$ pCt. van het algemeene dividend, 6 fr. vergoeding voor elke postmijl, en voor den duur der zitting dagelijks 21 fr.

»Koning WILLEM heeft de Handelmaatschappij een zuiver commerciëel en ondergeschikt karakter laten behouden, en haar geen regt van bestuur, geen uitsluitend privilegie toegestaan. De Oostindische Compagnie had op Java ministers, een leger, eene vloot: de tegenwoordige maatschappij heeft op Java slechts eene eenvoudige factorij, uit een president en twee leden bestaande; zij kan er geen land bezitten, want zij moet door hare operatiën de cultuur aller landerijen beheerschen. Zij is verpligt zich uitsluitend te bedienen van schepen in Nederland gebouwd en door Nederlanders gevoerd, en het is haar niet geoorloofd eigen schepen te bezitten. Want het voordeel harer bevrachtingen moet aan een zoo groot mogelijk getal schepen en personen te stade komen, en opdat alle oorden der monarchie aan de weldaad harer bedrijvigheid deel nemen, zoo moet zij de aankomst en afvaart harer schepen in Europa zoo verdeelen, dat er voor Amsterdam $\frac{21}{40}$, voor Rotterdam $\frac{15}{40}$, voor Dordrecht $\frac{2}{40}$, en voor Middelburg $\frac{2}{40}$ komen.

»De beambten der regering leveren aan de factorij de op Java gekochte waren over; de Maatschappij belast zich met dezelve, tegen een bepaalden prijs, naar Holland te vervoeren; in 1839 bedroeg die prijs 28 centimes voor het kilogram koffij, 37 centimes voor het kilogram suiker.

»De koninklijke schatkist zou hare inkomsten met een derde vermeerderen, wanneer zij deze kosten spaarde en de verkoopingen op Java zelf hield; maar dan zou het beoogde doel worden gemist. De Hollandsche scheepvaart moet door het vervoer dezer waren onderhouden worden, en die waren moeten naar Holland worden gezonden, opdat Holland de groote markt blijve. De resultaten dier bepalingen hebben beantwoord aan de grootsche bedoelingen, die ze hadden ingegeven. Toen de Maatschappij opgerigt werd, geschiedde slechts de helft van het transport uit Indië naar het moederland onder Nederlandsche vlag, thans heeft zij den gauschen handel bemagtigd.

»In 1838 had de Nederlandsche Handelmaatschappij 140 groote schepen, te zamen van 100,000 tonnen, bevracht, en aan de eigenaars derzelve 16,532,000 franken betaald. In 1839 hielden de bevrachte schepen 116,000 ton, en in 1840 138,000 ton.

»Ondersteuningen van die soort maakten de premiën welke de regering voor het bouwen van schepen betaalde, overbodig; zij kon dezelve sparen, en desniettemin heerscht er op alle Hollandsche werven eene buitengewone bedrijvigheid. In 1839 alleen werden er 123 schepen, 30,918 tonnen houdende, gebouwd.

»In 1826 bezaten Holland en België te zamen 1176 schepen, 148,000 tonnen houdende; den 1sten januari 1840 bezat Holland alleen 1528 schepen, van 270,000 ton.

»Sedert 1839 heeft de Maatschappij zich verbonden om voor iedere 200 ton een kweekeling der marine jaarlijks aan boord te nemen en te onderhouden; dit verschaft aan de handels- en oorlogsmarine 600 à 700 jonge lieden, die door de groote scheepvaart gevormd zijn.

»Terwijl de Maatschappij op deze wijze de nationale marine verhief, hergaf zij aan Holland de manufactuurnijverheid, die gedurende langen tijd zoo zeer gebloeid had, maar door den druk der belastingen en de daaruit gevloeide duurte, was vernietigd. De herstelling der fabrieken in Holland scheen onmogelijk; welke fabriek zou aldaar de kosten harer eerste inrigting hebben kunnen vergoeden en de uitgaven voor het aankweeken eener aan die bedrijven ontwende bevolking hebben kunnen dragen? Koning WILLEM erkende dit bezwaar; maar hij meende dat wanneer het slechts eenmaal overwonnen was, de Hollandsche fabrieken ook aan die talrijke armen welke bij gebrek aan bebouwbaar land geen werk vinden en der schatkist ten laste vallen, bezigheid en onderhoud zouden kunnen bezorgen. Derhalve heeft de koning aan den vrijbrief der Maatschappij de uitdrukkelijke bepaling gehecht, dat zij tot uitvoer-artikelen slechts producten des lands zou bezigen, tenzij zij zich die niet tot betamelijke prijzen zou kunnen verschaffen. Terwijl hij deze bepaling dan zelf verklaarde, gaf hij aanleiding dat de Maatschappij overeenkomsten aanging met zoodanige fabrieken, welke op zijne bestellingen werden opgerigt.

»Daar nu buitendien die ondernemingen door het toltarief, door de magt der Maatschappij en door de gansche bescherming der politische overheden werden ondersteund, terwijl men tevens in Europa op alle punten des koningrijks fabrieken oprigtte, zoo gelukte het in Indië, aan de Engelschen de leveringen naar Java te ontrukken. In 1824 verzonden de nationale fabrieken voor 630,000 franken; de Engelsche fabrieken voor 5,400,000 franken katoenwaren naar Java; in 1839, de eerstgenoemde voor 15,484,000 franken, de laatste voor 6,850,000 franken.

»Terwijl de koning aan de Maatschappij, met zulke overwigtige middelen voorzien en door de gansche magt der regering ondersteund, de markt van Java opende, zou hij er een waar monopolie hebben opgerigt. Evenwel wist hij dit euvel te verhoeden. Iedere onderneming, van uitsluitenden aard, is aan de Maatschappij bij hare statuten verboden. Men heeft vermeden, in den toestand der Hollandsche en vreemde particuliere handelshuizen en den handel der andere natiën op Java iets te veranderen.

»De vreemdelingen brengen voortdurend hunne goederen derwaarts en koopen er de voortbrengselen van den grond; zij vinden er slechts een' mededinger meer, maar die mededinger beheerscht natuurlijk de markt door de magt zijner kapitalen.

»De Hollanders, zoo wel particuliere handelshuizen als de Maatschappij, zijn nog bijzonder begunstigd door de bepalingen des tariefs, hetwelk de goederen op nationale schepen uitgevoerd vrijstelt van belasting, en voor Hollandsche goederen het algemeene inkomend regt van 25 pCt. op $12\frac{1}{2}$ pCt. vermindert.

»Onder deze omstandigheden hebben zich op Java ongeveer 15 Hollandsche en 6 of 8 vreemde, namelijk Fransche, Engelsche en Amerikaansche handelshuizen staande gehouden. Zij hebben in 1839 voor 5 millioen gulden koffij, voor 3 millioen gulden suiker en voor 8 millioen gulden rijst naar buiten 's lands verzonden; een vierde van den invoer op Java uit het buitenland gekregen en over het eiland verspreid.

»Terwijl de Maatschappij bij hare inkoopen, verkoopen en transporten haar regtstreeksch belang ondergeschikt maakte aan het algemeen belang des lands, heeft zij eene zoo aanzienlijke winst getrokken, dat zij zelve de noodwendigheid inzag, die te verminderen; zij stemde gevolgelijk toe, de voordeelen harer kontrakten met den staat te verminderen. In 1838 en 1839 bedroeg haar dividend $8\frac{1}{2}$ pCt. behalve $4\frac{1}{2}$ pCt. reserve en $4\frac{1}{2}$ pCt. interessen, in het geheel $17\frac{1}{2}$ pCt. Het dividend der Londensche bank ging nooit 10 pCt. te boven.

»Daar de maatschappij haar kapitaal vermeerderde naar mate hare zaken zich uitbreidden, zoo heeft zij hetzelve eindelijk tot op 97,250,000 gulden gebragt. Het bezit van dit kapitaal rangschikt haar onder de grootste handels-maatschappijen der wereld. Het kapitaal der Amsterdamsche bank bedraagt slechts 20 millioen gulden, dat der Fransche bank 90 millioen en dat der Londensche bank 260 millioen gulden.

»Koning WILLEM FREDERIK bezit zelf 20 millioen van het kapitaal der maatschappij. Nadat de statuten bepaald waren, had hij zijne handelsgenooten $4\frac{1}{2}$ pCt. rente gewaarborgd. Twee jaren achtereenvolgens, 1827 en 1828, moest de koning zijnen waarborg verwezenlijken en 4 à 5 millioen franken aan interest betalen.

»De aftreding des konings WILLEM FREDERIK was voor de Handelmaatschappij eene crisis, die nog niet geheel voorbij is. Men weet nog niet welke magt deze vorst, als particulier, zich voorbehouden zal over eene maatschappij wier borg en hoofddeelnemer hij blijft. De betrekkingen van den tegenwoordigen koning tot deze maatschappij zijn nog niet geregeld. De openbare meening schijnt namelijk ingenomen tegen de misbruiken die uit de afhankelijkheid der maatschappij tegenover de kroon ontstaan zijn, en ontwaart in het ophouden dier afhankelijkheid meer zekerheid voor de openbare financiën, meer vrijheid voor den handel; welligt zal men echter spoedig de ontstentenis dier opperleiding ondervinden, die de takken van het staatsbestuur en de zaken der maatschappij naar hetzelfde punt heenleidde, die de oprigting eener fabriek in Overijssel, de bebouwing van een veld op Java, de invordering eener belasting, met de uitkomsten eener handelsspeculatie verbond. Het waarlijk groote in deze schepping van koning WILLEM is, dat door haar het politische denkbeeld tevens den fiskalen geest in den staat en den handelsgeest in de maatschappij beheerschte. Het ware beklagenswaardig voor het land en nadeelig voor alle belangen, bijaldien zoo wel de staat als de maatschappij zich in engere kringen afzonderden, en de staat zich bepaalde bij de gedachte om zijne uitgaven te verminderen, de maatschappij bij de zorg voor de vermeerdering harer winst. Waarschijnlijk zouden alsdan binnen kort zoowel de inkomsten van den staat, als die der maatschappij afnemen."

Verslag der Gedeputeerde aan de Provinciale Staten van Zeeland.

Onder bovenstaand opschrift gaat de *Vlissingsche Courant* voort met het verslag der Gedeputeerde staten van Zeeland met kracht van rede aan te tasten. Na een eerst artikel waaruit wij onlangs een en ander medebeelden, vervolgt zij thans:

»Wat had Nederland meer kunnen hebben en zijn, »dan het heeft en is, indien hetzelve zich niet te beklagen had over dat alles wat bij ons voorgaande art. is »aangewezen, als onder de 27-jarige regering van koning »WILLEM I mede te hebben plaats gevonden?"

»Met dit denkbeeld besloten wij het even genoemde artikel; en inderdaad er zou zich hier een ruim veld openen voor beschouwingen en vergelijkingen met andere natiën, die b. v. niet minder in ontwikkeling van handel en nijverheid, in algemeene verlichting en beschaving, in staatkundige en burgerlijke vrijheid, in verbetering van communicatiën, en in 't algemeen in morele en materiële welvaart zijn vooruitgegaan, dan wij gezegd worden te zijn, maar die daarenboven den drukkenden schuldenlast, onder welken zij tijdens den val des veroveraars gebukt gingen, in gelijke mate hebben zien afnemen, als de onze grooter en bezwarender werd; en

daarentegen hunne magt, hunne bevolkingen, (1) hunnen invloed op de algemeene aangelegenheden van Europa, hun nationaal krediet zagen klimmen, in gelijke evenredigheid als wij dit een en ander bij ons hebben zien dalen.

» Spreekt men van vermeerdering van den *nationalen rijkdom*? wie zal het tegenspreken, dat deze bij ons te lande over 't algemeen *uitsluitend* heeft plaats gevonden bij het betrekkelijk kleine getal rijken en aanzienlijken, welke zich, op allerlei wijze, door posten, door invloed, door het belasting-stelsel, door de gelegenheid tot voordeelige geldbelegging in voor het rijk hoogst schadelijke leeningen, door het genot van hooge intresten, door velerlei zonderlinge financiële operatiën, door onevenredige begunstigingen zelfs in vakken van handel en nijverheid verleend, zagen bevoorregt!

» Maar slaat men het oog op de *massa* der burgers van den staat, op den middelstand en op den kleineren burger, dan zal men zich wel voor die grootspraak moeten wachten, en verpligt zijn toe te stemmen, dat daar, en bijzonder *in Zeeland*, (uitzonderingen gelden hier niet,) de rijkdom, de welvaart NIET zijn toegenomen, ook bij den stand des landbouwers, onder welken men eertijds een veel grooter getal eigenaren van onbelaste goederen aantrof, dan thans, nu de meeste eigendommen in handen van rijke heeren zijn overgegaan, of wel met zware hypotheken ten hunnen behoeve zijn bezwaard geworden.

» En ziet men op het getal *hulpbehoeftigen*, op datgene wat de *Kamper-Courant* » *gedwongene emigratie naar de Ommerschans*" noemt, op de noodzakelijkheid der jaarlijksche vermeerdering van instellingen van liefdadigheid, van verschillenden aard; op den onderstand, in de kleine provincie Zeeland, (met eene bevolking van nog geene 150,000 zielen) aan niet minder dan 10,633 behoeftige *huisgezinnen en personen* benoodigd geweest; ongerekend nog de bedelaars in de Ommerschans, en die velen, welke door familiën of verborgene weldoeners ondersteund, bewaard werden van tot de algemeene liefdadigheid de toevlugt te nemen. Ziet met daarop, en op de omstandigheid, dat jaarlijks (men vergelijke vrij de verslagen van H. E. G. A) het getal bedeelden steeds *grooter* wordt, zoo als dit nu weder het laatste jaar met 626 is toegenomen, even als de verleende onderstand met *f* 5266.61½, terwijl de bevolking slechts is vermeerderd met 1607 zielen; (voor een groot gedeelte kinderen, daar de geboorten 2362 meer bedragen dan de sterften,) dan moet eene schilderij kwetsend zijn voor het gevoel, als deed de regering van koning WILLEM I ook aan *deze* klassen » *de dagen van druk en rampspoed vergeten*," als deed zij in dit land, » ALOM *welvaart, voorspoed en tevredenheid heerschen*," (bladz. 4.)

Zoo iets kan met mogelijkheid slechts zijn nedergeschreven door iemand, die, tot het kleine bevoorregte getal behoorende, voor zich en de zijnen dagelijks overvloed van melk en honig ziet vloeijen; die nimmer uit zijne hooge gelukkige sfeer afdaalt, om eens aandachtig na te gaan, wat in lagere luchten zoo al plaats grijpt; en die, in het midden van zijn geluk en zijnen voorspoed, wanneer men hem zou willen verontrusten of vervolgen met schetsen van geleden wordende armoede en ellende, het voorbeeld volgt van dien zonderlingen vogel, welke, verontrust of gejaagd wordende, den kop in het zachte dons onder zijne vlerk verbergt, meenende dat daarom de verontrusters niet zien zullen, wat *hij* wenscht, dat voor hen onzigtbaar blijft.

» Men vindt dan ook aan het slot van het verslag den wensch, » dat de aangevangene regering des (tegenwoordigen) koning[s] [...] en eendragt der ingezetenen [...] gelukkig zij en, » ONS BIJ VOORTDURING DEZELFDE [...] VOORSPOED EN » WELVAART MOGE AANBRENGEN, WELKE ONS ONDER DE » GEËINDIGDE REGERING VAN WILLEM I IS TE BEURT » GEVALLEN."

» Behalve dat deze wensch eene onmogelijkheid, of liever eene tegenstrijdigheid bevat, omdat eene mate, die *toeneemt*, niet *dezelfde* kan zijn, verdient het opmerkzaamheid, dat daarbij niet gesproken wordt van de mate van voorspoed en welvaart welke aan *Nederland*, aan *de natie*, aan de *Zeeuwen* is en zal mogen te beurt vallen, maar het verslag zegt: » welke ONS is mogen te beurt vallen."

» Nu weet men, dat hier gedeputeerde staten het woord rigten tot de provinciale staten van Zeeland, en men weet dus meteen, wat hier door » ONS" naar de letter althans, moet verstaan worden.

In *dien* zin, dan ook heeft de wensch niets bevreem-

(1) Men denke aan het groote 3 millioen nijvere Belgen, waarmede de Nederlandsche bevolking is verminderd.

dends en kan, aldus opgevat, bezwaarlijk het gevoel van verontwaardiging gaande maken, hetwelk anders alligt ontstaan zou, ware de wensch *meer algemeen* gesteld, en op de geheele bevolking van Zeeland toegepast.

» Maar is het dan aan den anderen kant, ook bij het geoorloofde, om zich zelven het goede toe te wenschen, niet een weinig al te zelfzuchtig, in zulk eene vergadering, met de behartiging en bevordering der *algemeene* gewestelijke belangen belast, slechts wenschen te uiten, die alleen betrekking schijnen te *kunnen* hebben op het groote 40tal mannen, uit welke die vergadering is zamengesteld?

» Moest men dan hier ook niet *de massa* der ingezetenen zijn gedachtig geweest, en de mate van welvaart, door *deze* genoten? of moest ook aan *haar* diezelfde mate bij toeneming, nog te beurt vallen? Maar, daar zij van lieverlede armer en zwaarder gedrukt en belast werd, zoo zou zij *dan* immers geheel moeten verarmen? Armoede, druk, kommer, zorgen, kunnen immers *ook* toenemen, en eene mate, welke te dezen opzigte steeds grooter is geworden, moet wanneer zij *nog* zal toenemen, immers eindelijk *boven*matig groot en ondraagbaar worden?

» Op bladzijde 19 leest het: » *De liefdadigheid der* » *ingezetenen is, blijkens het jaarlijksch bedrag der* » *collecten, groot, doch is* NIET *toereikend om in al* » *de behoeften te voorzien*" [zeker een gevolg van de *alom* verspreide *welvaart en voorspoed* bladzijde 4 van het verslag.]

Invloed der muziek op eene verkiezing van afgevaardigden.

(Uit de *Gazette musicale.*)

Op eenen schoonen herfstavond bevonden zich twee elkander onbekende reizigers in de coupé eener diligence. De zware postwagen was reeds twee mijlen van Parijs, dat hij zoo even verlaten had, verwijderd, en onze reisgenooten hadden nog geen woord met elkander gewisseld. Eindelijk besloot de eene, dien een zoo lang stilzwijgen begon te vervelen, hetzelve af te breken, en sprak, terwijl hij zich tot zijn' buurman wendde, hem aldus aan: » Gij gaat naar Caen, mijnheer?" — » Ja," antwoordde de aangesprokene met een duidelijk merkbaar zuidelijk accent; » maar ik overnacht daar slechts." — » Gij zijt met eene diplomatische zending belast?" vroeg gene, die in het knoopsgat van den vreemde een rood lint bemerkt had; » misschien wel naar Spanje?" — » O, neen, neen," hervatte de andere lagchende, » ik reis maar om te reizen, zonder bepaald doel, alleen voor mijn pleizier; ook ben ik geen diplomaat en zou misschien weinig aanleg voor de studie der protocollen en conferenciën bezitten." — » O, gij gelukkige, hoe benijd ik u daarom!" antwoordde de andere; » de politische loopbaan, geloof mij, is het ware vat der Danaïden, hetwelk men nooit kan vullen; hoe meer men doet, hoe meer er te doen overblijft." — » Zoo," zeide de vreemde, » ik had niet gedacht dat de loopbaan van den staatsman een zoo ondankbaar bedrijf was." — » En toch is het waar; daar nu overigens het toeval ons bijeengebragt heeft, zoo wil ik u in vertrouwen iets mededeelen, dat u van de zwakheid van politische rollen zal overtuigen. Drie jaren na elkander ben ik afgevaardigde van het departement Calvados geweest; nu heeft het ministerie eene nederlaag geleden en doelmatig geacht, de Kamer te ontbinden, en mij daardoor genoodzaakt, mij op nieuw bij mijn kies-collegie te vervoegen! Ach, gij moogt het gelooven of niet, maar ik heb eene soort van vrees . . . . . . — » Vrees?" hernam de onbekende, » en waarom? verwijt uw geweten u misschien dat gij al te ministerieël zijt geweest?" — » Ja, ja, daar is wel iets van aan; ik was steeds voor de ministers en dat beviel misschien niet iedereen. En bovendien — ik zal het u maar bekennen — ik heb een' mededinger van de oppositie, die de meerderheid voor zich heeft." — » Maar het is toch niet waarschijnlijk," hervatte de vertrouwde, » dat de ministers, wier vriend gij zijt, u in eene zoo belangrijke crisis in den steek zullen laten?" — » Het ministerie, mijnheer, vreest het verwijt van deszelfs invloed bij de verkiezingen aan te wenden, een verwijt dat zeker niet uitblijven zou; en het vergenoegt zich daarom, door den president te mijnen behoeve visites te laten maken, hoewel ik, voor mijn part, op deze protectie weinig hoop heb." — » Waarom weinig?" — » De prefect is niet zeer gezien; men eet op zijne partijen niet heel lekker."

Bij deze openhartige mededeeling van administrative geheimen, kon zich de vreemdeling van een schaterend gelach niet onthouden; hij herstelde zich echter weldra, en den ernstigen toon weder aannemende, zeide hij tot den bezorgden afgevaardigde: » Mijnheer, het spijt mij wel, dat ik geen Franschman ben en u in uwe herkiezing niet kan behulpzaam zijn; ik zou uwe pogingen van ganscher harte ondersteund hebben." — » Jammer, uwe stem en medewerking zouden mij van groot nut hebben kunnen zijn, en hadden welligt het wankelende evenwigt hersteld; want men behoeft dikwijls maar een klein voordeel om de zege te behalen. Raad bij voorbeeld eens, wat morgen bij de verkiezing zou beslissen en mijne herkiezing bewerken." — » Ik ben zeer gespannen." — » Eene ware kleinigheid, een ding, dat niet der moeite waard is." — » Maar, lieve hemel, noem het dan toch maar." — » Eene serenade." — » Eene serenade?" herhaalde de vreemde vol verwondering. » Niets anders; als men mij onder de vensters van mijn hôtel met muziek verwelkomde, zoo zou dat de committenten ten mijnen voordeele electriseren; het zou eene eerbetooning, een triomf zijn; dit zou mij morgen in onze vergaderingen ten minste eene meerderheid van 50 stemmen bezorgen. Maar, o ingebeelde droomen! men heeft mij vooruit geschreven, dat ik bij mijne aankomst geene serenade te verwachten zou hebben." — » En wanneer ik dezelve voor u te weeg bragt?" vraagde de onbekende. — » Gij, mijnheer? een vreemdeling, een onbekende vleit zich met eenen zoodanigen uitslag? Neen, dat is onmogelijk." — » Neem nu eens het geval aan', — mijn stelregel is, reizigers moeten elkander de hand bieden; — als gij nu eene serenade krijgt en naar uwe berekening weder ingekozen wordt, belooft gij mij dan, mij dat te zullen bewilligen, waarom ik u verzoeken zal?" — » Ik ben tot alles bereid, waarde vriend, gij redt mij mijn leven, mijn staatkundig leven, wel te verstaan — maar ik kan aan mijn groot geluk nog niet gelooven."

Hier trachtte de afgevaardigde den naam van zijn reisgenoot te weten te komen, maar de andere weigerde stellig zich te noemen.

Tegen zes uur des avonds kwam de diligence te Caen aan, en de beide reizigers stegen op de paradeplaats in het *Hôtel du Nord* af. — » En mijne serenade?" vroeg de afgevaardigde. — » Houd maar moed," antwoordde de onbekende, » ik ben zeker van mijne zaak." Terwijl hij deze woorden sprak, keerde hij zich om, bestelde voor den volgenden dag eene postchais en ging eenen vriend bezoeken, dien hij wilde medenemen. Toen begaf hij zich naar den directeur van het muziek-corps der nationale garde en maakte zich aan dezen bekend. De kunstenaar ontving hem zoo als men eenen koning ontvangt, met al de teekens van hoogachting en eerbied die men gekroonden hoofden bewijst. De onbekende sprak eenige oogenblikken zacht met hem en verliet hem toen, om zich naar het *Hôtel du Nord* te begeven, waar hem de afgevaardigde met een souper wachtte. — » Ik had het u wel vooruit gezegd," begon de staatsman, toen hij hem zag, » geene serenade!" — » Sta dan op en geloof toch eindelijk, ongeloovige!" hervatte zijn reisgenoot en trok hem aan het venster.

O verrassing, o geluk! wie schetst de vreugde van den afgevaardigde, toen hij honderd muzikanten onder zijn venster bemerkte! Eene vlugtige monstering toont hem de fluit, de klarinet, de bazuin, de waldhoorn, de violoncel, de bas, de pauk, de triangel, die tot het vormen van een prachtig concert eensklaps zich vereenigden. Eerst maakte men de heerlijke ouverture uit *Willem Tell*, die roerende melodie, waar Zwitserland op iedere noot zweeft: toen volgde de » *graaf Ory*," dat zoet poëtisch gekoos; en het concert werd besloten door » *Mozes*," die krachtige compositie, welke gevoel en gedachten in eene aartsvaderlijke wereld verplaatst. — De afgevaardigde viel zijnen redder om den hals: » Wat kan ik voor u doen?" — » Geduld, ik zal het u schrijven, als gij weder gekozen zijt; gij hebt beloofd, mijn verzoek te zullen bewilligen, en ik reken daarop. Goeden avond, mijnheer, vaar wel." — Hiermede ging de vreemdeling naar zijne kamer. Den volgenden dag vertrok hij met eene postchais naar het zuiden, benevens de vriend die hem in Caen opgewacht had.

De serenade was goed berekend; de afgevaardigde werd op nieuw gekozen. Deze serenade, inderdaad, verraste ieder; niemand had er gedachte op, niemand had de muzikanten besteld. De ontevredenen begaven zich naar den muziek-directeur en vorderden hem rekenschap af van zijn gedrag. Deze verklaarde, dat hij nog nooit eenen ministeriëlen afgevaardigde eene serenade gegeven had, maar dit was iets geheel ander geval geweest; zijne muziek had een zeer voornaam persoon gegolden, wiens naam hij echter niet mogt verraden. Deze ontdekking bragt den gelukkigen afgevaardigde en zijne vijanden tegelijk in verlegenheid; wie was die onbekende,

die aldus gebood in eene stad, waar niemand hem kende? wat aanspraak had hij op zulke openlijke eerbewijzingen? Maar een brief, welken de afgevaardigde weinige dagen na zijne herkiezing ontving, maakte een einde aan zijne gissingen. Deze luidde aldus: Mijnheer, gij hadt eene serenade tot elken prijs noodig, en ik heb u dezelve verschaft, terwijl ik u die afstond, welke voor *mij* bestemd was. De directeur van de muziek der nationale garde van Caen wilde mij op deze vereerende wijze ontvangen en ik heb hem verzocht, alleen geheim te houden, wien zij eigenlijk gedaid was. Hij heeft het geheim bewaard, heeft mijn naam niet publiek gemaakt, en aan zijne stilzwijgendheid hebt gij de eer van uwe herkiezing te danken. — Nu echter daar het wel de eerste keer is dat ik mij met het verkiezingswerk heb ingelaten, verlang ik het loon voor mijne diensten. Gij hebt beloofd te doen wat ik van u verlangen zou, zoodra gij weder ingekozen zoudt zijn; bewerk nu door uwen invloed, dat in het departement Calvados eene school voor grondig onderrigt in de vocaal-muziek opgerigt worde, zoo zal ten minste de kunst uit onze kleine zamenzwering eenig voordeel trekken. Vaarwel, mijnheer; ik wensch Frankrijk opregtelijk geluk, u tot afgevaardigde te hebben, want ik ken u als een' regtschapen' man en als een' vriend van orde, en het strekt mij tot een bijzonder genoegen u in mijn karakter als kunstenaar van dienst te hebben kunnen zijn.

Uw onderdanige dienaar ROSSINI."

Bij het lezen van dezen brief begreep de afgevaardigde het te zijner gunste gepleegde bedrog, en wel verre van dit voorval geheim te houden, bezat hij kracht genoeg over zich zelven, de gansche stad te verhalen, wie zijn geheime beschermer geweest was.

Advertentiën.

Getrouwd:

A. J. P. RUIJS,
van Amsterdam,
en
J. M. van ELLEKOM.

ARNHEM,
den 15den Julij
1841.

ZUTPHEN den 19den Julij 1841. — Heden beviel voorspoedig van een' welgeschapen Zoon, *F. KAMERLINGH*, geliefde Echtgenoot van *H. J. WEENINK*.

Eenige kennisgeving.

De Notaris *COLENBRANDER*, te *Nijkerk*, zal, namens zijne Lastgevers, ten huize van den Heer *H van GREVENGOED*, te *Nijkerk*, in het *Heeren-Logement*, op Donderdag den 29sten Julij 1841, des avonds om zeven uur, bij inzet veilen, en veertien dagen later, op Donderdag den 12den Augustus 1841, ter zelfder uur, aan de eerstmijnenden of meestbiedenden finaal verkoopen:

1°. Het ERF en GOED, *Groot Rouwendaal* genaamd, gelegen onder *Putten*, in de Buurtschap *Hoef*, aan den Straatweg, en bestaande in: eene geheel in steen, grootendeels eerst voor weinige jaren gebouwde, hechte en sterke BOERENWONING; eene onlangs insgelijks geheel vernieuwde BOUWSCHUUR; een BAK- of ZOMERHUIS; eene SCHAAPSKOOI; een VARKENSHOK, en *twee* KOORNBERGEN, met HOFSTEDE, TUIN- en onderhoorige BOUW-, HOOI- en WEILANDEN, en BOSCHGRONDEN; te zamen groot ongeveer 25 Bunders, 35 Roeden en 50 Ellen; benevens een belangrijk aandeel *in-* en het Regt van Schaapsdrift *op* het *Hoeverbroek*, en het Regt tot Bepoting van een gedeelte des ouden wegs en van den Beekswal.

2°. Het ERF en GOED, *Klein Rouwendaal* genaamd, gelegen onder *Putten*, in de Buurtschap *Hoef*, aan den ouden Nijkerkschen weg, en bestaande in: eene BOERENWONING en BAK-OVEN, met HOFSTEDE, BOOMGAARD, TUIN- en BOUWLAND; te zamen groot ongeveer 3 Bunders, 11 Roeden en 90 Ellen, waarvan een klein gedeelte met een malenpacht van *f* 2 's jaars is belast: benevens een aandeel in het *Hoeverbroek* en het Regt tot Bepoting van een gedeelte van den Beekswal.

Deze perceelen zijn mondeling verpacht: het eene aan W. en H. G. WAKKER, voor f 239 's jaars, en het andere aan R. LUBBERTSEN, voor f 51 's jaars, buiten het Houtgewas, hetwelk over de laatste 15 jaren, gemiddeld berekend, f 228.60 's jaars heeft opgebragt. — Dezelve kunnen door de koopers in eigen gebruik worden aanvaard met Petri en Beloken Paschen 1843; — zij zijn in de grondbelasting over 1841 aangeslagen op f 57.55½; — en bij de tweede veiling zal ook voor de Massa dezer perceelen kunnen geboden worden

3°. Eene Kamp HOOI- en WEILAND, de *Lage Weide* genaamd, gelegen in den Arkemheenschen polder, onder *Putten*, nabij den Huize *Oldenaller*; groot 1 Bunder, 62 Roeden en 80 Ellen; in de grondbelasting over 1841 aangeslagen op *f* 7.46, en vol morgengeld gevende.

4°. Eene Kamp HOOI- en WEILAND, de *Polskamp* genaamd, gelegen als voren; groot 1 Bunder en 67 Roeden; in de grondbelasting over 1841 aangeslagen op *f* 7.69, en vol morgengeld gevende.

Deze beide Kampen zijn te zamen verpacht, tot Martini 1843, aan de Weduwe van HARMEN ES, voor f 125 's jaars; en bij de tweede veiling zal ook voor de Massa dezer kampen kunnen geboden worden.

5°. De zeer beklante WINDKOREN-MOLEN, zijnde een hecht en sterk gebouwde en bijzonder goed onderhoudene STANDERT-MOLEN, met *twee paar* Koornsteenen, de *Oostermolen* genaamd, staande in de volkrijke Gemeente *Nijkerk*, binnen de stad, aan het Oostereind, benevens een daarbijstaand WOONHUIS en SCHUUR, met ERF en TUIN; groot 16 Roeden; — een en ander in pacht voor *f* 600 's jaars, bij *B. FRANKEN*; in de grondbelasting over 1841 aangeslagen op *f* 58.16; en door den kooper te aanvaarden den 22 Februarij 1842.

De koopspenningen dezes perceels zal de kooper, des verkiezende, kunnen betalen, te weten: ⅓ op den 1sten Julij 1842, ⅓ op den 1sten Januarij 1843, en ⅓ op den 1sten Julij 1843, mits bijpassende intrest op den voet van 4 pCt. 's jaars.

Nadere inlichtingen omtrent deze, bij billetten breeder omschreven Goederen zijn verkrijgbaar ten Kantore van gezegden Notaris, alwaar ook de koopsvoorwaarden en eigendoms-bescheiden drie dagen vóór den inzet ter lezing liggen.

In de *Maand Augustus 1841*, tijd en plaats nader te bepalen, is men voornemens publiek aan den meestbiedende te verkoopen:

HET LANDGOED,
den Reijenberg
GENAAMD;

alleraangenaamst gelegen in de Provincie *Gelderland*, tusschen de steden *Arnhem* en *Wageningen*, op twee uur afstand van eerstgemelde, een uur van laatstgemelde stad, en een vierde uur van het dorp *Renkum* en den grooten Straatweg van *Arnhem* op *Utrecht*; zijnde de HEERENHUIZINGE op dat Landgoed voor weinige jaren uit den grond nieuw en modern opgebouwd. Voorschreven Landgoed is met de onder hetzelve gehoorende *drie* HOFSTEDEN en *twee* ARBEIDERSWONINGEN in zijn geheel groot ruim **203** Bunders.

Informatiën omtrent voorschreven Landgoed zijn inmiddels te bekomen ten Kantore van Mr. *H. B. van DAALEN*, Notaris te *Wageningen*.

††† Te *Doesborgh* in het *Heeren-Logement* zullen op Zaturdag den 21sten Augustus 1841, bij inzetting worden geveild, en 14 dagen later op Zaturdag den 4den September 1841, beide des voormiddags om 11 uur, finaal worden verkocht, de volgende goederen onder *Didam*, Buurtschap *Dijk*, als:

1°. Een AKKERMAALSBOSCH, *den Heikamp*, met daaromstaande plantsoen, van Peppelen-boomen, groot 3 Bunders, 1 Roede en 20 Ellen.

2°. Een BOSCHPERK, *Meisterhold*, bestaande in HUIS, HOF, BOOMGAARD en BOUWLAND; voorts Bepooting van ten deele reeds veeljarig DENNEN PLANTSOEN, EIKEN- en ander HAKHOUT, groot 8 Bunders, 71 Roeden en 70 Ellen; en

3°. Het ERVE en GOED, *het Ravenest*, bestaande in HUIS, HOF, BOOMGAARD en BOUWLAND, EIKEN-AKKERMAALSBOSSCHEN en Plantsoen van OPGAANDE BEUKEN, PEPPELEN en andere Boomen, groot 5 Bunders, 4 Roeden en 40 Ellen.

Narigt is te bekomen bij den Eigenaar, den Heer *G. R. van NEK* en ten Kantore van den Notaris Mr. *W. C. KETJEN*, te *Doesborgh*.

§§§ HOOFDBESTUURDERS en COMMISSARISSEN der onderlinge Maatschappij, onder de zinspreuk: *Tot Nut en Voordeel*, gevestigd alhier, brengen door deze ter kennis van de ingezetenen des rijks, dat bij Z. M. besluit van den 10den Julij 1840, N°. 139, is goedgekeurd het Reglement dierzelve Maatschappij, die met den *eersten* Januarij 1841 is in werking gekomen, en welk Reglement tegen den prijs van *twintig cents* per exemplaar is verkrijgbaar gesteld voor de Provincie *Gelderland*, bij de Boekhandelaren *J. F. THIEME*, te *Nijmegen*, en *W. J. THIEME*, te *Zutphen*, waartoe, kortheidshalve, wordt verwezen, onder te-kennengeving tevens, dat in de voormelde Maatschappij kan worden deelgenomen ter Secretarie derzelve en bij de navolgende Heeren Correspondenten in de Provincie *Gelderland*, gedurende den tijd van *drie* achtereenvolgende jaren, en alzoo tot en met den *een en dertigsten* December 1843, en bij welke almede het Reglement tegen den hierboven vermelden prijs te verkrijgen, als:

A. J. N. GODEFROY, Notaris, te *Arnhem*;
G. van ELDIK THIEME, Boekhandelaar, aldaar;
A. RADIJS, Predikant, te *Doesburg*;
H. J. van GALEN, Directeur van het Postkantoor, te *Tiel*;
Mr. *C. L. VITRINGA*, Notaris, te *Harderwijk*;
W. C. van BRAAM, Burgemeester, *te Hattem*;
Mr. *S. RINK*, Advokaat, te *Tiel*;
J. FREZIE, Stads-Secretaris, te *Nijkerk*, en
Mr. *D. A. BISDOM*, Griffier enz., te *Wageningen*.
Leeuwarden, den 1sten Julij 1841.

Hoofdbestuurders en Commissarissen voornoemd,
J. EEKMA, *President*,
H. R. HUIJSER, *Secretaris*.

*** Bij *H. H. van ROMONDT*, Boekhandelaar te *Utrecht*, is van de pers gekomen en alom verzonden:

REDEVOERINGEN, gehouden over het Wetboek van Strafvordering, in de Openbare Zittingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal 1829–1830 en 1835–1836, met eene Voorrede van Jhr. Mr. A. M. C. VAN ASCH VAN WYCK . . . . . *f* 2.

GODGEWIJDE ZANGEN. Naar het Engelsch van THOMAS MOORE . . . . . *f* 1.20.

De Vriend des Vaderlands, No. 5, voor 1841, zegt onder anderen van dit werkje: »Men kent MOORE's zoetvloeijendheid, zangerigheid en bijna Oostersche weelderigheid, en deze verzaken zich dan ook in deze Gedichten niet. Er ademt eene warmte, een gloed, eene Christelijke liefde en kinderlijk vertrouwen uit elken regel, die de ziel vertroost, verkwikt en verheft; en tevens zijn de onderwerpen zoo goed gekozen en zoo verscheiden, dat men het boeksken niet uit de hand kan leggen zonder het geheel gelezen, ja herlezen te hebben."

DE KUNST VAN WASSCHEN; of opgave der meest geschikte en beproefde middelen om alle soorten van Linnen, Katoenen, Wollen en Zijden Goederen, alsmede vele andere zelfstandigheden op de beste wijze te wasschen . . . . . *f* 0.60.

NIEWALD, de KUNST om alle soorten van VLEKKEN uit te wisschen . . . . . *f* 0.60.

EGYPTE en de EGYPTENAREN, onder de regering van MOHAMMED-ALI . . . . . *f* 1.00.

FINK, Musikale Spraakleer of theoretisch-practisch Onderrigt in de TOONKUNST . . . . . *f* 1.50.

*** *C. van der POST Jr.*, te *Utrecht* heeft uitgegeven:

C. G. LEHMANN, SCHEIKUNDIG ZAKBOEK, *Onbewerktuigde* en *bewerktuigde Scheikunde*. — In *moiré* band à . . . . . *f* 3.60.

Men leze hiervan de allergunstigste beoordeelingen in de RECENSENT No. 5. 1841. en in MOLL en VAN ELDIX, *Practisch tijdschrift*.

FRESENIUS, Schets der plantenkunde à *f* 1.20.

NEDERLANDSCHE APOTHEEK, in zakformaat . . . . . à *f* 2.20.

PH. W. VAN HEUSDE, de Socratische School, 4 deelen met *Portret* . . . . . à *f* 12.

KARL STEIGER, Christelijke Wekker, door *F. J. DOMELA NIEUWENHUIJS* . à *f* 1.40.

KARL STEIGER Christen- en Wereldzin à *f* 1.80.

J. J. DOEDES, *de Jesu in Vitam reditu.* à *f* 2.20.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 21 Juli 3 El 0 Palm 0 Duim; gew. 3 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 20 JULI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51 11/16	51¾	51⅜
Dito Dito . . » 5 »	100¾	100⅞	100⅞
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . *f*	24⅝	24 11/16	24 11/16
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	90½	90⅝	90⅝
Dito Dito . » 3½ »			
Handelmaatschappij . » 4½ »	156	156⅜	156⅜
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97	97⅛	97⅛
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G.B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	20	20¼	20⅛
Dito onbep. stukk. . » 5 »	16¾		
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H.&C.* 1798, 1816. » 5 »	104⅝		
Dito 1828, 1829 . . » 5 »			
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	97¾		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	86½		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	104		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	72¼	⅞	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.